

Nr 138.

Av herr **Bärg** i Katrineholm, om pension åt förre tygarbetaren och maskinisten *J. F. Johansson*.

På hemställan av Kungl. Maj:t (proposition nr 101) beslöt Riksdagen år 1910, att tygarbetaren vid Karlsborgs tygstation Johan Fredrik Johansson skulle efter entledigande från tjänsten å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension av trehundra kronor.

Johansson, som är född den 11 april 1845, och sedan den 1 september 1888 varit kontraktsenligt anställd som maskinist vid Karlsborgs tygstation, entledigades på grund av sjukdom från sin befattning den 1 januari 1911 och har sedan dess åtnjutit nämnda pension.

Nu är emellertid att märka, att den befattning Johansson under sin över 22-åriga anställningstid beklätt så väl enligt anställningskontraktets innebörd som av vederbörande tygmästare lämnat intyg närmast torde kunna hänföras till tyghantverkarnes å stat. Tygmästaren, som i avgivet yttrande givit Johansson de bästa vitsord både i och utom tjänsten, hemställde också om, att pensionen måtte tillmätas med berättigad hänsyn till befattningens karaktär. I enlighet härmed anhöll ock arméförvaltningen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition hos Riksdagen hemställa om ett årligt pensionsbelopp åt Johansson å femhundra kronor. Som stöd härför åberopar arméförvaltningen bland annat, att ett dylikt belopp på Kungl. Maj:ts hemställan i ett jämförligt fall beviljats av Riksdagen år 1907. Enligt vad statsrådsprotokollet förmåler, hade dessutom statskontoret i infordrat utlåtande hemställt om bifall till det av arméförvaltningen föreslagna pensionsbeloppet, enär detsamma »med hänsyn till den av Johansson åtnjutna avlöningen och hans tjänstetid vid tygstationen finge anses väl avvägt». Det oaktat fann dåvarande chefen för lantförsvarsdepartementet, att Johansson i pen-

sionshänseende borde jämföras med fortifikationsarbetarne och hemställde i anledning härav, att Kungl. Maj:t måtte hos Riksdagen anhålla, att Johansson efter erhållet avsked måtte åtnjuta en årlig pension av endast trehundra kronor. Detta blev ock Kungl. Maj:ts och även Riksdagens beslut.

Angående Johanssons levnadsförhållanden anförde år 1909 tygmästaren vid Karlsborg, att Johansson oaktat ett nyktert och sparsamt levnadssätt ej kunnat göra några besparingar för ålderdomen, utan stode i avsaknad av medel till uppehälle samma ögonblick han nödgades avgå ur tjänst; detta i synnerhet som vid hans hustrus år 1892 timade fränfalle fyra av barnen voro minderåriga och de två yngsta allt jämt delvis voro beroende av faderns hjälp. Johanssons sjuklighet (kroniskt bröstlidande och allmän svaghet) förbjöde honom dessutom att efter entledigandet bidra till sin försörjning. Ansträngande arbete förorsakade hos honom lungblödning.

Johanssons sjuklighet och oförmåga har allt jämt sedan dess tilltagit, hans bo är avyttrat och han står nu inför nödvändigheten att för sina antagligen få återstående dagar anlita fattigvården, för så vitt icke annan hjälp träder emellan.

Då det vill synas, som om tygmästaren vid Karlsborg, arméförvaltningen och statskontoret vid föresläende av pensionsbelopp åt Johansson haft mera vägande skäl för sin åsikt angående detta beloppes storlek än de, som kunnat ligga till grund för departementschefens avprutning härå, torde av flera skäl en omprövning av saken nu icke vara opåkallad.

På grund av ovan anförda, får jag alltså hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att för detta tygarbetaren och maskinisten vid Karlsborgs tygstation Johan Fredrik Johansson måtte från och med år 1913 å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension av femhundra kronor.

Stockholm den 25 januari 1913.

A. J. Bårg.